

gjorde daglig nye Bekendtskaber og blev vel modtaget overalt. Det gik ham her ligesom derhjemme: hans aabne, frejdige og smilende Ansigtsudtryk, hans hele Væsens tilsyneladende Umiddelbarhed vandt ham Hjerterne — tildels ved at lade ane elskværdige Egenskaber, som han i Virkeligheden ikke besad. Denne Evne til at indtage Folk ved sin Personlighed blev ham egenlig først her i Berlin fuldt ud bevidst, og uden iøvrigt at gruble over, hvori den stak, udnyttede han den med klog Beherskelse. Samtidig tilegnede han sig ved ihærdig Agtpaagivenhed en stadig mere skuffende Verdensmandsskik for sin ydre Optræden; og forresten gik det ham, som det ofte gaar Folk i Udlandet, at hans ganske private Uvaner af de Fremmede opfattedes som nationale Ejendommeligheder, for hvilke han altsaa ikke kunde gøres ansvarlig, ja som endda forøgede den umiddelbare Tiltrækning, han øvede, ved at vække en Slags etnografisk Interesse.

Ved den store musikalske Aftenunderholdning hos Gehejmecommerceraadens druknede hans Skikkelse vel mellem Mængden af straalende Uniformer og dekorerede Kjoleopslag; men der var dog et Øjeblik, da han blev Genstand for den almindelige Opmærksomhed, idet Husets Frue i en Pavse under Koncerten lod ham kalde til sig og viste ham den Ære at underholde sig med ham, indtil Musiken igen begyndte. Den aldrende Dame, der var stærkt nedringet og kraftigt sminket, havde en Svagthed for unge Mænd med vel udviklede Legemsformer og gjorde sig ikke synderlig Umage for at skjule det. Per selv havde imidlertid kun Øje for Husets Datter, en nittenaarig Rødtøp, der ganske var en Modsætning til Moderen: en stille, fin, yndefuld lille Skabning, der næsten med Skyhed iagttog